

ÎNCHEIERE

15 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului
Judecători

Ala Cobăneanu
Ion Druță, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Plăcintă Eduard în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a lui Plăcintă Eduard împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Bălți-Gaz” cu privire la anularea dispoziției de deconectare și a actului de sistare,
împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 13 septembrie 2016,

C O N S T A T Ă :

La data de 04 iunie 2014, Plăcintă Eduard a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Bălți-Gaz” cu privire la anularea dispoziției de deconectare a instalației utilizate din 07.04.2014 și a actului de sistare a livrării gazelor naturale consumatorului casnic și recuperarea prejudiciului material în legătură cu efectuarea noului proiect și a modificării instalațiilor pentru racordarea la sistemul de furnizare a gazelor naturale și prejudiciul moral în legătură cu faptul sistării ilegale a livrării de gaze naturale în mărimea căreia va fi testată ulterior.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 07.04.2014 prin actul fără număr și dispoziția de deconectare, el în calitate de consumator casnic a fost deconectat de la sistemul de livrare a gazelor naturale pe motivul încălcării condițiilor contractului de furnizare a gazelor naturale consumatorului casnic și anume a p. 17 b) și p. 17 f) sau p. 80 b) și p. 80 f) al Hotărârii Consiliului de Administrație al ANRE nr. 415 din 25.05.2011 precum și p. 10.6.2. NCM G 05.01-2012 „Sistemele de distribuție a gazelor”.

Conform p. 17 b) al contractului nr. 31B/21758 din 19.03.2013, posibilitatea furnizorului de gaze să deconecteze consumatorul casnic în cazul: neachitării plăților pentru gazele naturale utilizate la locul de consum în decurs de 10 zile calendaristice din data limită de plată a facturii, prezentată consumatorului casnic cu cel puțin 10 zile calendaristice înainte de expirarea termenului limită de plată a facturii; p. 17 f) al contractului mai sus invocat prevede: consumul fără evidență a

gazelor pe o perioadă de timp ce depășește o lună de la data înregistrării documentare a lipsei echipamentului de măsurare sau a deteriorării lui din vina consumatorului casnic.

Conform p.80 lit. b) al Hotărârii Consiliului de Administrație al ANRE nr. 415 din 25.05.2011 este prevăzută posibilitatea furnizorului de gaze să deconecteze consumatorul casnic în cazul: neachitării plăților pentru gazele naturale utilizate la locul de consum în decurs de 10 zile calendaristice din data limită de plată a facturii, prezentată consumatorului casnic cu respectarea termenului prevăzut la pct. 75 lit. e) din prezentul Regulament; p. 80 lit. f) consumului fără evidență a gazelor naturale pe o perioadă de timp ce depășește o lună de la data înregistrării documentate a lipsei echipamentului de măsurare sau a deteriorării lui din vina consumatorului casnic.

Prin scrisoarea nr. 01.07/37 din 07.05.2014, a fost informat, că temei pentru deconectare a servit: neachitarea datoriei pentru gazele naturale consumate în februarie 2014 în sumă de 555,80 lei și încălcarea Tehnicii Securității și Regulilor de utilizare a gazelor naturale.

La fel, a fost informat despre respingerea cererii prealabile privind anularea actului din 07.04.2014.

Consideră că dispoziția din 07.04.2014 în limba română, la momentul deconectării nu era întocmită și a apărut ulterior după depunerea cererii prealabile, mai mult ca atât o astfel de dispoziție nu i-a fost înmănată la momentul oportun, ci odată cu scrisoarea nr. 01.07/37 din 07.05.2014.

Făcând însă trimitere la actul de deconectare și dispoziția de deconectare în limba rusă din 07.04.2014 care i-au fost înmănate, a indicat că aceasta nu a fost prima încercare de deconectat de la sistemul de livrare a gazelor naturale, una dintre ele a fost la 12.03.2014 conform actului nr. 418, ca temei servind încălcarea p.80 f) al Hotărârii Consiliului de Administrație al ANRE nr. 415 din 25.05.2011 și anume consumul de gaze naturale fără evidență timp de o lună de la data înregistrării documentare. La acel moment, însă, s-a stabilit că nu are loc un consum de gaze fără evidență, fiind instalat conform actului din 05.02.2014 colac în loc de contor, iar achitarea fiind calculată conform consumului mediu de gaze.

Însă, reiterând conținutul aceleiași scrisori nr. 01.07/37 din 07.05.2014, se denotă că temei pentru deconectare a fost neachitarea datoriei pentru gazele consumate pentru luna februarie în mărime de 555,80 lei, însă despre existența căreia a fost informat abia la 07.04.2014, când a solicitat la SRL „Bălți-Gaz” duplicatul facturii.

Totodată, a menționat reclamantul că la data de 26.02.2014 nu era formată nici o datorie față de SRL „Bălți-Gaz” cu excepția sumei de 23 000 lei, care a fost estimată prin sistemul paușal de calcul și care a fost contestată în instanța judecată prin depunerea cererii de chemare în judecată la 14.03.2014.

La fel și la 12.03.2014 încă nu a fost formată datoria creată pentru gazele consumate, iar factura de plată în acest sens nici nu a parvenit pe adresa sa.

Astfel, indicarea de către SRL „Bălți-Gaz” a preîntâmpinărilor nr. 36 și 49 în vederea achitării datoriei nu pot fi relevante în cazul dat, deoarece țin de suma de 23 000 lei care era solicitată a fi achitată de către părât, precum și acordarea conform prevederilor p. 78 lit. f) și g), al Hotărârii Consiliului Administrație al ANRE nr.415

din 25.05.2011.

La fel, reclamantul a indicat că, la momentul semnării contractului nr. 31 B/21758 din 19.03.2013, precum și aflării la acel moment a documentației de proiect care era pe numele fostului proprietar, la fel și acceptării în urma controalelor a condițiilor tehnice existente pentru livrarea de gaze, de către SRL „Bălți-Gaz”, nu erau înaintate careva pretenții, doar în urma adresării lui cu cererea de chemare în judecată din 14.03.2014 au apărut obiecțiile din partea furnizorului, care artificial a creat situația din 07.04.2014 și ilegal l-a deconectat de la sistemul de livrare cu gaze. Motiv pentru care s-a adresat cu cererea privind anularea dispoziției de deconectare și a actului de sistare în instanța de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Bălți din 23.02.2015 s-a admis cererea reclamantului de renunțarea la pretenția privind încasarea prejudiciului materiale și s-a dispus încetarea procesului privind capătul de acțiune în ce privește încasarea prejudiciului material.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 23 februarie 2015 acțiunea a fost admisă integral. S-a declarat nulă dispoziția de deconectare a instalației de utilizare din 07.04.2014 și actul de sistare a livrării gazelor naturale din 07.04.2014, cu referire la utilizatorul casnic din str. Cehov, 42, mun. Bălți.

La data de 24 martie 2015, SRL „Bălți-Gaz” a depus apel nemotivat, iar la data de 19 mai 2015, SRL „Bălți-Gaz” a depus apel motivat care a fost completat la 22 septembrie 2015. Solicită admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 13 septembrie 2016 a fost admis apelul declarat de SRL „Bălți-Gaz”, s-a casat hotărârea Judecătoriei Bălți din 23 februarie 2015 și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Plăcintă Eduard împotriva SRL „Bălți-Gaz” cu privire la anularea dispoziției de deconectare și a actului de sistare.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului.

În argumentarea deciziei sale instanța de apel a reținut de asemenea că, până la data pronunțării prezentei decizii nu au fost prezentate înscrisuri ce ar confirma înlăturarea de către Plăcintă Eduard a tuturor motivelor deconectării și anume corespunderea instalațiilor de gaze cu documentația de proiect.

Totodată, instanța de apel reieșind din circumstanțele de fapt și de drept invocate la caz, a conchis a fi legală și întemeiată dispoziția de deconectare a instalației utilizate din 07.04.2014 și a actului de sistare a livrării gazelor naturale consumatorului casnic. De asemenea instanța de apel a reținut că, reconectarea la rețeaua de distribuție a gazelor naturale a intimatului SRL „Bălți-Gaz” în situația în care consumatorul nu a înlăturat neajunsurile tehnice depistate, enumerate exhaustiv în răspunsul nr.01-07/37 din 07.05.2014 la cererea prealabilă, ar pune în pericol real persoanele și bunurile care se află în gospodăria consumatorului și cele din vecinătate.

Considerînd ilegală decizia instanței de apel, la 18 ianuarie 2017, Plăcintă Eduard a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 13 septembrie 2016 cu menținerea în vigoare a hotărârii

Judecătoria Bălți din 23 februarie 2015.

În argumentarea recursului recurentul a invocat netemeinicia și ilegalitatea deciziei pe motiv că instanța de apel nu au dat o apreciere corectă tuturor probelor și constatărilor cauzei.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța a apreciat înscrisurile probatoare și a constatat circumstanțele cauzei. În viziunea recurentului, instanța a examinat superficial litigiul.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de Plăcintă Eduard asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Plăcintă Eduard ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

D I S P U N E:

A considera inadmisibil recursul declarat de Plăcintă Eduard.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Ala Cobăneanu

Judecători

Ion Druță

Iuliana Oprea